

PUHTAAN, PERIAATTEELLISEN ASEEN PUUTTEESSA HE TURVAUTUVAT LIKAISEEN

„Rabotshaja Gazeta”, ministerisocialisti-menshevikkien äänenkannattaja, yrittää pistellä meitä sillä, että vuonna 1911 ohrana vangitsi sovittelija-bolshevikki Rykovin myöntääkseen puolueemme bolshevikkijäsenille „IV Duuman vaalien edellä” (tästä „Rabotshaja Gazeta” huomauttaa erikoisesti) toiminta-„vapauden”.

Mitä tämä tapaus sitten todistaa? Sitä, että ohrana raivasi tilaa saadakseen Duumaan provokaattoriksi osoittautuneen Malinovskin. On luonnollista, että ohrana piti huolta provokaattoreistaan.

Onko syytä soimata siitä puolueettamme? Ei ole, samoin kuin *rehelliset* ihmiset eivät soimaa Tshernovia ja kumpp. siitä, että nämä erehdyksessä julistivat Azefin syyttömäksi, eivät soimaa Ionovia (bundilaista, „Rabotshaja Gazetan” virkaveljeä) ja kumpp. siitä, että vuonna 1910 nämä julistivat yhdistetyn Keskuskomitean nimessä syyttömäksi provokaattori Zhitomirskin („Ottsovin”), eivät soimaa niitä menshevikkejä, jotka vuonna 1904 yrittivät tietyn ajan puolustaa provokaattori Dobroskokovia, eivätkä niitä kadetteja, joiden keskuudessa oli myös nyt ilmi saatettuja provokaattoreita.

Poikkeuksetta *kaikilla* puolueilla on ollut sellaisia erehdyksiä, etteivät ne ole saaneet selville provokaattoreita. Tämä on tosiasia. Ja kun „Rabotshaja Gazeta” ministeri Tshernovin kanssa liittoutuessaan ei muistele *hänen* vanhoja virheitään, vaan puhuu yksinomaan nykyisten vastustajiensa virheistä, niin se on ilmeisen epärehellistä, ilmeisen kunniatonta menettelyä. Isku, jonka „Rabotshaja

Gazeta” yritti kohdistaa meihin, kohdistuukin siihen itseensä: sitä, että vaietaan Azefista ja „melutaan” ryhmäkunnan itsekkäitä pyyteitä tavoitellen samanlaisesta provokaattori Malinovskista, ei „Rabotshaja Gazeta” itse tohdi milloinkaan tunnustaa julkisesti kaikkien kuullen rehelliseksi menettelyksi.

„Pravda” № 68, kesäkuun 10
(toukokuun 28) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan
